

Той също проводи юдинъ пророкъ къмъ юдинъ младъ човѣкъ, на име Йеровоамъ; и пророкътъ като му разсъче дрѣхътъ на дванадесетъ части, му каза: „Земи десетъ части отъ тази дрѣхъ; също тъй щъ раздѣлъ царството, и щъ ти дамъ отъ него десетъ части; но останалото щъ дамъ на Соломоновия сынъ, по причинъ на Давида мойтъ слуга.“ Богъ ся яви също за послѣденъ пътъ на Соломона; прѣкори му неблагодарността и му извѣсти раздробленіето на царството му; каза му още че туй ще ся случи по-диръ смъртътъ му, по причинъ на Давида неговыйтъ баща. Соломонъ, като ся научи, че юдинъ пророкъ бъше обѣщалъ половината и повече отъ царството му на Йеровоама, тражеше способъ да погуби този младъ човѣкъ; но той ся избави въ Египетъ, отъ дѣто ся завърна подиръ Соломоновътъ смърть, което ся случи по послѣ. Соломонъ не бъше списалъ само за дървесата, за растѣніята и за сичкытъ животны, но бъше съставилъ и юднъ книга отъ притчи и остроумни изрѣченія.

УЧИТЕЛКА.

Ето вижте, Вълкано, колко трѣбва да уважаваме науката, когато тя не ю придружена съ добродѣтельта.

ГРОЗДАНА.

Имате голѣмо право, учителко; много ми ю жаль когато помисль ще Соломонъ стана толко лошъ и толко неблагодаренъ камъ Бога.

УЧИТЕЛКА.

Истина ю, драга; но нека видимъ по-надолу. Продължете, Марио, урока на свящ. исторінъ.